

[Aksel Larsen.]

som Statsministerens i Aarhus baade i den ene og den anden Retning er egnet til at ødelægge Danmarks Goodwill ude i Verden, at de derfor ikke burde være fremsat, og at det er beklageligt, vi har en Statsminister, der fremsætter dem. Det er naturligvis endnu mere beklageligt, naar det ikke blot er en almindelig Udtalelse fremsat paa et Møde, men naar det, om jeg saa maa sige, er en politisk og økonomisk, udenrigspolitisk Programerklæring fra Regeringen, der blev fremsat i Aarhus. Jeg tror ikke, det er gavnligt.

Uanset Prisen paa vore Landbrugsprodukter drømmer formentlig hverken den højtærede Statsminister eller Venstres ivrige Redaktører eller Landbrugsraadets Formand om, at man skal kunne skrue de danske Landbrugsprodukters Pris i England saa højt op, at den kommer til at balancere med de høje Priser paa Raastoffer og Industriprodukter, Statsministeren her gav os Oplysning om. Der vil altsaa alligevel være et Misforhold, som man kun kommer ud over, hvis man kan faa disse Priser paa vore Importvarer sat ned. Jeg ser ikke, at dette i sig selv vedrører Englandsoverenskomsten af i Sommer, men jeg ser, at det ganske vist er en Opgave for den nuværende Regering at beskæftige sig med. Men saa skulde den hellere holde op med at skælde ud paa, hvad der skete i Sommer, og beskæftige sig med det, der er denne Regerings Opgave — saa kunde det være, vi kom noget længere frem.

Den højtærede Statsminister beklagede sig over, at han ikke forud havde faaet Oplysning om, hvad vi egentlig mente med vor Forespørgsel. Jeg er som sagt forbavset over, at han ikke er i Stand til at regne det ud selv, men det har han altsaa ikke været, og derfor har han heller ikke været i Stand til at forberede et Svar paa det Spørgsmaal, jeg ekstra stillede i min Motivering for Forespørgselen, nemlig hvorledes Regeringen har det med sit Forhold til Kronen. Nu har jeg imidlertid sagt det i min Motivering, og jeg gentager det her, og jeg haaber ikke den højtærede Statsminister er i Stand til at glemme det, inden han igen bestiger Talerstolen. Hele den Agitation, der er drevet af det store Landbrug og Venstres ledende Folk i Spørgsmaalet om Englandsoverenskomsten, har ganske umiskendeligt haft til Hensigt at skabe en Stemning, der skulde gøre det muligt at manipulere med Kronen, at sænke Kronens Værdi i Forhold til udenlandske Valutaer. Det forbavser mig aldeles ikke,

for det, der er Sandheden om Uenigheden i Regeringen om Englandsoverenskomsten, dengang Overenskomsten blev godkendt enstemmigt i Regeringen, uden at den nuværende Statsminister stemte imod, det er, at Uenigheden i det væsentlige drejede sig om Kronekursen, der var blevet fastsat til 19,34. Repræsentanter for Venstre ønskede en lavere Krone; der var i hvert Fald for mig ingen Tvivl om, at det var der, det afgørende laa for dem. Hvis Kronekursen var blevet fastsat til 21 eller 22 i Stedet for 19,34, havde vi ikke haft noget Gnideri om Englandsoverenskomsten dengang og muligvis heller ikke senere.

Jeg mener, der er Grund til at formode, at der er stærke Kræfter inden for Venstre, formentlig ogsaa inden for den nuværende Regering, der ønsker at faa Kronekursen sænket, og som jeg har sagt, jeg ved, at Regeringen administrativt er i Stand til at gennemføre noget saadant, saa at man kan vaagne om Morgen og læse i Avisen, at nu er Kronekursen forandret. Jeg behøver vel ikke at bruge lang Tid til at fortælle Tinget, at en Sænkning af Kronekursen vil være totalt ødelæggende for Økonomien, Erhvervslivet, Beskæftigelsen o. s. v. herhjemme i Øjeblikket. Landet mangler i allerhøjeste Grad Varer, der skal indføres, og vi bliver ikke gunstigere stillet, fordi vi saa skærer Kroneværdien ned og derved gør disse Varer dyrere. Jeg ved udmærket vel, at for saa vidt bliver de ikke reelt dyrere, men Prisniveauet herhjemme bliver naturligvis paavirket af det, og det maa man ogsaa tage Hensyn til. Man er saa bange for et højt Prisniveau, men det undgaar man ikke, hvis man foretager saadanne Manipulationer med Kronen. Under alle Omstændigheder kan en Ændring af Kronekursen jo ikke være nogen som helst Medicin mod de Vanskeligheder, den højtærede Statsminister omtalte, Misforholdet mellem vore Eksportpriser og vore Importpriser, for det Misforhold bliver nøjagtig lige stort, enten Kronen bliver staaende paa 19,34 eller sænkes til 22, eller for min Skyld gerne til 55 i Forhold til Sterling. Misforholdet bliver det samme. Jeg mener, det maa være rimeligt, at Regeringen, som med Flid undgik at komme ind paa disse Spørgsmaal under Finanslovdebatten, hvor den burde have omtalt dem, gennem den højtærede Statsminister benytter den Lejlighed, vi nu har givet, til at udtale sig. Har Regeringen nogen Hensigter, Ideer eller Tanker om, at der skal røres ved den nuværende Kronekurs, og vil Regeringen forpligte sig til intet at foretage sig, uden at Folketinget først er